Lietas arhīva Nr. 1A-0211-20/19
ECLI:LV:ZRT:2020:0605.1A73021120.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2020. gada 5. jūnijā

Zemgales rajona tiesa
tiesnese S. Daukšte rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzībā par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2020. gada 13. februāra lēmumu Nr.16/20.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 30. decembrī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors R. Zūdiņš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PG585740 (turpmāk – protokols-lēmums) /pers. A/, kurā norādīja, ka 2019. gada 30. decembrī plkst. 14.39 Tukuma novadā, uz ceļa Jelgava-Tukums 36.km, Tukuma virzienā vadīja automašīnu /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, ar ātrumu 115 km/h, pie atļautā 90 km/h. Ātrums pārsniegts par 21 km/h, kļūda ? 4 km/h (*tā protokolā*). Ātrums fiksēts ar radaru Stalker Dual DSR, Nr. DE007072, video tika uzrādīts. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 101.1. punkts. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septītajā daļā. Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.-37., 268.-274.^{1} pantu, 275. panta pirmās daļas 1. punktu. /pers. A/ uzlikts naudas sods 40,00 EUR apmērā *(lietas 10.lapa)*. Protokolā /pers. A/ norādījis, ka nepiekrīt, nevarēja uzrādīt to, ka tas ir viņa ātrums.

[2] 2020. gada 13. februārī, izskatot /pers. A/ (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) sūdzību, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirknis (turpmāk - iestāde) nolēmis Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora R. Zūdiņa 2019. gada 30. decembra lēmumu atstāt negrozītu (turpmāk - lēmums), bet sūdzības iesniedzēja sūdzību noraidīt.

[2.1] Lēmumā iestāde atsaukusies Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243., 243.^{1} pantu, Ceļu satiksmes likuma 43.^{4} pantu, likumu "Par mērījumu vienotību", Ministru kabineta 2007. gada 9. janvāra noteikumiem Nr.40 "Par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu", Ministru kabineta 2006. gada 5. decembra noteikumiem Nr.981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" (turpmāk – MK noteikumi Nr.981). No minētajiem normatīvajiem aktiem secināms, ka ātruma mērījumu rezultāts ir leģitīms, ja šo mērījumu veic Valsts policijas amatpersona ar ātruma kontroles ierīci, kas atbilst mērierīcēm noteiktām prasībām.

[2.2] No lietas materiāliem izriet, ka ātrums mērīts ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci radaru Stalker Dual DSR, Nr. DE007072. Administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem pievienota minētās mērierīces atkārtotās verificēšanas sertifikāta Nr. E0112V19 (derīguma termiņš 2020. gada 27. janvāris) kopija. Līdz ar to minētās mērierīces fiksētais sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas ātrums ir uzskatāms pie pieļaujamu pierādījumu lietā, jo tas sertificēts normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā un atbilst MK noteikumu Nr. 981 prasībām. Līdz ar to nav pamata apšaubīt minētās mērierīces precizitāti.

[2.2.1] No ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces radara Stalker Dual DSR, Nr.DE007072, atkārtotās verificēšanas sertifikāta Nr. E0112V19 (sadaļā "Piezīmes") redzams, ka konkrētā mērierīce uzstādīta dienesta transportlīdzeklim ar reģistrācijas numuru KK2945 (*Opel Mokka*).

[2.3] Tiesu praksē atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmums administratīvo pārkāpumu lietā pieņemams pēc tiem faktiem, kas norādīti protokolā (skat. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta lēmumu lietā Nr.SKA-157/2007*).

Konkrētajā gadījumā iestāde secina, ka sūdzības iesniedzējam pēc pārkāpuma izdarīšanas, viņam neaizbraucot no pārkāpuma izdarīšanas vietas, tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, kurš tika uzrādīts, kurā viņš parakstījies, ka iepazīstināts ar protokola saturu, ar LAPK 260. pantā noteiktajām tiesībām. Atsevišķu paskaidrojumu sūdzības iesniedzējs nav sniedzis, vien protokolā norādījis, ka: "Nevarēja uzrādīt to, ka tas ir mans ātrums". Atzīmējis, ka pārkāpumu neatzīst, sodam – nepiekrīt.

[2.4] Lēmumā norādīts, ka no jaunākā inspektora R. Zūdiņa dienesta ziņojuma zināms, ka vadītājam ticis uzrādīts video ieraksts ar ātruma pārkāpuma faktu. Arī administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka video tika uzrādīts.

Lēmumā norādīts, ka videoierakstā, kas veikts ar dienesta transportlīdzekļa priekšas skata kameru 2019. gada 30. decembrī kreisajā apakšējā stūrī redzams dienesta transportlīdzekļa reģistrācijas numurs KK2945. Kreisajā augšējā stūrī redzams fiksētais ātrums "Mērķis". Labajā apakšējā stūrī redzams, ka filmēts ar kameru 1 (priekšas skata kamera), datums 30.12.2019. un laiks. Redzams, ka braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrole tiek veikta no kustībā esoša dienesta transportlīdzekļa. Ir diennakts gaišais laiks, bez nokrišņiem. Satiksme nav intensīva. Plkst. 14.39.45 redzams transportlīdzeklis, tā lukturu gaismas un plkst. 14.29.50 tiek fiksēts tā braukšanas ātrums 115 km/h. Vēlreiz ātrums 115 km/h fiksēts plkst. 14.39.53. Redzams, ka plkst. 14.39.56 dienesta transportlīdzeklis nobrauc un apstājas ceļa labajā pusē. Kad transportlīdzeklis, kuram tika fiksēts ātrums 115 km/h (kurš tobrīd vienīgais pārvietojās pretim dienesta transportlīdzeklim), pietuvojas plkst. 14.40.10, redzams, ka tas ir */TL marka/* un izšķirami reģistrācijas numura zīmes burti/burti/ un numurs /cipari/…

Videoierakstā fiksētais pārkāpuma laiks sakrīt ar administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā norādīto pārkāpuma laiku. No videoieraksta viennozīmīgi redzams, ka konkrētajā gadījumā transportlīdzeklim, kurš tobrīd vienīgais pārvietojas pa ceļu pretim braucošajam dienesta transportlīdzeklim, tika fiksēts ātrums 115 km/h. Kad transportlīdzeklis pietuvojas dienesta transportlīdzeklim, nepārprotami konstatējama tā marka, krāsa, un valsts reģistrācijas numura zīmes burti /burti/ un divi cipari/cipari/… Iestāde secina, ka policijas darbinieks ir viennozīmīgi precīzi identificējis sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa pārkāpto braukšanas ātrumu, kas bijis pārsniegts par 21 km/h.

Nav nekāda pamata uzskatīt, ka minētais ātrums noteikts nepareizi vai, ka tas noteikts citam transportlīdzeklim. Protokolā-lēmumā norādīts tāds pats ātrums, kāds redzams videoierakstā, nav konstatēts, ka tas neatbilstu faktiskajai situācijai. Pieņemot lēmumu, jaunākais inspektors R. Zūdiņš nav pārkāpis normatīvo aktu prasības un likumā noteiktās kompetences robežas.

[2.5] Iestāde secina, ka sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātruma mērījumu veikusi kompetenta iestāde - policija ar šim nolūkam derīgu mērierīci. Pārkāpums fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā, kas uzrādīts sūdzības iesniedzējam, kā arī uzrādīts ātruma mērījums.

[2.6] Iestāde secina, ka ar lietas materiāliem – protokolu-lēmumu Nr.PG585740, mērierīces Stalker Dual DSR, Nr.DE007072 atkārtotās verifikācijas sertifikātu, videoierakstu konstatēta sūdzības iesniedzēja vaina CSN 101.1. punkta pārkāpumā, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septītajā daļā.

Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteikto procesuālo kārtību, nav konstatēti materiālo un procesuālo tiesību normu pārkāpumi.

[2.7] Iestāde, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22., 32. pantu, norāda, ka konstatējot administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē, pārkāpējam tiek piemērots sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septītās daļas sankcijas ietvaros. Konkrētais pants imperatīvi nosaka soda apmēru, līdz ar to sods nav pakļauts vērtēšanai.

[2.8] Ceļu satiksme ir joma ar paaugstinātu bīstamību visiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kurā ievērot noteikumus bez jebkādām atkāpēm ir īpaši svarīgi, uz ko norādīts arī Ceļu satiksmes likuma 19. pantā. Braukšanas ātruma pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu. Minētais pārkāpums ir ar sevišķi augstu bīstamības pakāpu gan pašam pārkāpējam, gan pārējiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Atļautā braukšanas ātruma pārkāpšana ir visbiežāk konstatētais iemesls ceļu satiksmes negadījumiem. Pārkāpēju sodīšana nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē, vienveidīgu tiesību normu piemērošanu. Braukšanas ātruma ierobežojuma mērķis ir nodrošināt ceļu satiksmes dalībnieku drošību.

Konkrētajā gadījumā sods piemērots atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septītajā daļā noteiktajai sankcijai, atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti, lēmums ir likumīgs, pamatots, piemērotais sods atbilstošs faktiskajiem apstākļiem*(lietas 2.-5. lapa).*

[3] 2020. gada 11. martā Zemgales rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2020. gada 13. februāra lēmumu Nr. 16/20, lūdzot atcelt minēto lēmumu un izbeigt lietvedību, izskatot lietu mutvārdu procesā.

[3.1] Sūdzībā norādīts, ka iestāde nav ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta otro daļu, proti, iestāde nav izbeigusi administratīvā pārkāpuma lietu, jo sūdzības iesniedzējs nav izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septītajā daļā, līdz ar ko nav administratīvā pārkāpuma sastāva, jo sūdzības iesniedzējs nav administratīvā pārkāpuma subjekts.

[3.2] Sūdzības iesniedzējs savu vainu pārkāpumā neatzīst, jo uzskata, ka viņa vadītā transportlīdzekļa ātrums fiksēts kļūdaini, proti, ātrums fiksēts citam transportlīdzeklim.

[3.3] Atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. pantu, 243.^{1} pantu, sūdzības iesniedzējs norāda, ka jau administratīvā pārkāpuma protokolā norādījis, ka savu vainu pārkāpumā neatzīst, sodam nepiekrīt, papildus paskaidrojot, ka nav uzrādīts, ka tas ir viņa ātrums. Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi kopš 2019. gada 30. decembra ir konsekventi, nav pretrunīgi, līdz ar to tas kā pierādīšanas līdzeklis ir ņemams vērā.

[3.4] Iestāde, izskatot sūdzību, piedevusi lielāku ticamību jaunākā inspektora R. Zūdiņa ziņojumam, kurš norādījis, ka sūdzības iesniedzēja automašīna bijusi vienīgā pretim braucošā, nevis sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem. Minētais apgalvojums nav pamatots, jo protokolā norādītajā laikā un vietā uz braucamās daļas atradās arī citi transportlīdzekļi. Sūdzības iesniedzēja šaubas pamatojas arī ar policijas darbinieku uz vietas sniegto skaidrojumu, kāpēc video, fiksējot ātrumu, nerāda konkrēto transportlīdzekli, proti, video radars automašīnu tādā attālumā nefiksē.

[3.5] Sūdzībā norādīts, ka policijas darbinieki nespēja sniegt sūdzības iesniedzējam iespēju pārliecināties par radara, ar kuru fiksēts transportlīdzekļa ātrums, atbilst normatīvā regulējuma prasībām, ka ierīcei ir derīgs verifikācijas sertifikāts. Verificēšanas sertifikāts arī nav norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā. Taču izskatot lietu iestādē ir parādījies papildu pierādījums – radara Stalker Dual DSR Nr. DE007072 atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr.E0112V19 (radara derīguma termiņš 27.01.2020.). Šī pierādījuma pieļaujamību sūdzības iesniedzējs apstrīd, jo tas lietas materiāliem pievienots vēlāk, jo sūdzības iesniedzējam nebija iespējas pārliecināties, ka video radars ir administratīvā pārkāpuma protokolā norādītais, jo tas nebija identificējams.

[3.6] Sūdzības iesniedzējs, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9. panta pirmo daļu, Augstākās tiesas Senāta 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā SKA-571/2006, norāda, ka jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāva obligātie elementi- objekts, objektīvā puse, subjekts, subjektīvā puse. Izturēkstot kaut vienam no šiem obligātajiem elementiem, administratīvā pārkāpuma lietvedība ir izbeidzama saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239. panta 1. punktu. Konkrētajā gadījumā nav konstatējams administratīvais pārkāpums, jo nevar konstatēt visus administratīvā pārkāpuma elementus.

[3.7] Sūdzības iesniedzējam nav pienākums pierādīt savu nevainīgumu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 3. marta spriedumā lietā Nr. P129058107 (SKA-48/2009) atzīts, ka "atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92. pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija."

Sūdzība pamatota ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta pirmo daļu, 289.^{12} panta otrās daļas 2. punktu*(lietas 22.-26. lapa).*

[4] Ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 17. marta lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma tiesvedība, nosakot lietas izskatīšanu mutvārdu procesā 2020. gada 5. maijā plkst. 10.30 *(lietas 32. lapa).* Saskaņā ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 14. aprīļa lēmumu, pamatojoties uz likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 5. panta otro daļu, minētās lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2020. gada 5. maijā un par to informēti sūdzības iesniedzējs un iestāde. Lietas dalībniekiem izskaidrotas tiesības līdz 2020. gada 30. aprīlim iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumus, lūgt lietu izskatīt tiesas sēdē, iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus *(lietas 33., 34.-36lapa).*

[4.1] 2020. gada 28. aprīlī tiesā saņemts sūdzības iesniedzēja iesniegums, kurā viņš lūdz lietu neskatīt rakstveida procesā, bet gan nozīmēt lietā mutvārdu procesu pēc ierobežojumu atcelšanas, vienlaikus norādot, ka tiek liegtas viņa tiesības iesniegt rakstveida paskaidrojumus tiesas noteiktajā termiņā, kā arī tiesības uz aizstāvību *(lietas 38.lapa).*

[4.2] Ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 28. aprīļa lēmumu lietas izskatīšana noteikta mutvārdu procesā 2020. gada 15. maijā plkst. 10.00 *(lietas 39.-40.lapa).*

[4.3] Ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 11. maija lēmumu, pamatojoties uz 2020. gada 7. maija Grozījumiem Ministru kabineta 2020. gada 12. marta rīkojumā Nr. 103 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 1. punktu par ārkārtējās situācijas pagarināšanu līdz 2020. gada 9. jūnijam, lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2020. gada 5. jūnijā, nosakot lietas dalībniekiem termiņu paskaidrojumu, lūgumu iesniegšanai līdz 2020. gada 3. jūnijam *(lietas 44.-45., 46.-49.lapa).*

[4.4] 2020. gada 28. maijā tiesā saņemts sūdzības iesniedzēja lūgums lietu neskatīt rakstveida procesā, bet gan mutvārdu procesā, pamatojoties uz to, ka 2020. gada 11. maijā, kad ticis pieņemts lēmums, publiskajā telpā tika sniegta informācija, ka ārkārtējā situācija pēc 2020. gada

9. jūnija netiks pagarināta. Līdz ar ko nav saprotams, kādi ir šķēršļi, lai lietu, kas noteikta skatīt rakstveida procesā 2020. gada 5. jūnijā, noliktu izskatīšanai mutvārdu procesā pēc ierobežojumu atcelšanas. Nav pamata ierobežot sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību. Sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesa nepamatoti piemērojusi likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 5. panta otro daļu.

Izmantojot tiesības sniegt papildu paskaidrojumus, sūdzības iesniedzējs norāda, ka uztur iepriekš sniegtos paskaidrojumus. Esot noskatījies videoierakstu vairākas reizes, bet esot varējis identificēt vien to, ka ierakstā redzama automašīna līdzīga */TL marka/*, bet nav saskatāma numura zīme, lai to identificētu. Brīdī, kad tiek fiksēts radara rādījums lodziņā "Target" 115 km/h, nav iespējams saskatīt neko, izņemot tuvojošās transportlīdzekļa gaismas. Policijas darbinieks strauji samazina ātrumu, kas ietekmē rādījumu. Atbilstoši radara Stalker Dual SRD instrukcijai radaram ir jāņem vērā paša patruļas transportlīdzekļa ātrums, kas attiecīgi ietekmē rezultātu, ja notiek ātruma būtiska izmaiņa. Protokolā norādīts, ka pārkāpums izdarīts plkst. 14.39, savukārt video redzams, ka šajā laikā tiek fiksēti vairāku tuvojošos transportlīdzekļu ātrumi, tai skaitā tādi, kuri pārsniedz atļauto.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka sūdzību augstākā iestādē izskatījusi nevis tā amatpersona, kurai ir tiesības to darīt, bet gan amatpersona ir pilnvarojusi citu amatpersonu. Amatpersonas kompetenci nevar deleģēt, jo tā tiek piešķirta konkrētai amatpersonai *(lietas 51. lapa).*

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

[6] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta devīto daļu, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

[7] Transportlīdzekļa īpašnieks saukts pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk- CSN) 101.1. punkta neievērošanu un viņam piemērots administratīvais sods saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septīto daļu.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmā daļa nosaka ceļu satiksmes dalībniekiem pienākumu pildīt šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieka pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Analoga norma ietverta arī Ceļu satiksmes noteikumu 4. punktā.

Savukārt CSN 101.1. punkts noteic, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt (..) vieglajiem automobiļiem, (..) – 90 km/h.

[8] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septītā daļa paredz administratīvo atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā.

[9] Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem - 2020. gada 30. decembra protokolu Nr. PG585740 *(lietas 10. lapa),* jaunākā inspektora R. Zūdiņa 2019. gada 30. decembra ziņojumu *(lietas 13. lapa),* atkārtotas verificēšanas sertifikātu Nr. E0112V19 autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīcei Stalker Dual DSR Nr.DE007072*(lietas 11. lapa),* videoierakstu *(lietas 12. lapa)* pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septītās daļas par CSN 101.1. punkta neievērošanu.

[10] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai.

[10.1] Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai (skat. šī sprieduma [2] punktu) un atkārtoti to nenorāda.

[11] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā minētajiem argumentiem tiesa norāda turpmāk minēto.

[11.1] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lietvedība lietā ir izbeidzama, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva, proti, nav obligātā elementa - subjekta.

Tiesa šos sūdzības iesniedzēja apgalvojumu atzīst par nepamatotu, jo tas ir pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem.

[14.1] No administratīvā pārkāpuma lietai pievienotā videoieraksta zināms, ka tas veikts ar dienesta transportlīdzekļa priekšas skata kameru 2019. gada 30. decembrī un ieraksta kreisajā apakšējā stūrī redzams dienesta transportlīdzekļa reģistrācijas numurs KK2945. Kreisajā augšējā stūrī redzams fiksētais ātrums "Mērķis". Labajā apakšējā stūrī redzams, ka filmēts ar kameru 1 (priekšas skata kamera), datums 30.12.2019. un laiks. Redzams, ka braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrole tiek veikta no kustībā esoša dienesta transportlīdzekļa. Ir diennakts gaišais laiks, bez nokrišņiem. Satiksme nav intensīva. Plkst. 14.39.45 redzams transportlīdzeklis, tā lukturu gaismas un plkst. 14.29.50 tiek fiksēts tā braukšanas ātrums 115 km/h. Vēlreiz ātrums 115 km/h fiksēts plkst. 14.39.53. Redzams, ka plkst. 14.39.56 dienesta transportlīdzeklis nobrauc un apstājas ceļa labajā pusē. Kad transportlīdzeklis, kuram tika fiksēts ātrums 115 km/h (kurš tobrīd vienīgais pārvietojās pretim dienesta transportlīdzeklim), pietuvojas, plkst. 14.40.10 redzams, ka tas ir */TL marka/* un izšķirami reģistrācijas numura zīmes burti /burti/ un numurs /cipari/… *(lietas 12. lapa)*. Laikā kopš kamerā "Mērķī" parādās ātrums 115 km/h līdz policijas dienesta transportlīdzeklis apstājas un apstājas arī transportlīdzeklis */TL marka/* neviens cits transportlīdzeklis tajā pašā virzienā nebrauc.

[14.2] Videoierakstā fiksētais apstiprina policijas darbinieka ziņojumā norādīto un administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244. pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa atzīst, ka ar minētajiem pierādījumiem ir pierādīta /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta septītajā daļā.

[14.3] Sūdzības iesniedzēja pausto, ka nav pieļaujams kā pierādījums papildu pierādījums – radara Stalker Dual DSR Nr.DE007072 atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr.E0112V19 (radara derīguma termiņš 27.01.2020.), kas lietā parādījies, kad tā izskatīta iestādē, tiesa norāda, ka nav pamata minēto pierādījumu atzīt par nepieļaujamu. Administratīvā pārkāpuma protokolā korekti norādīts, ar kādu mērierīci veikts mērījums, proti, norādīts tās nosaukums, numurs. Līdz ar to tiesai nerodas šaubas, ka radara Stalker Dual DSR Nr.DE007072 atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr. E0112V19 attiecas tieši uz mērierīci, ar kuru konstatēts /pers. A/ pārkāpums.

[14.4] Sūdzības iesniedzējs paskaidrojumā norāda, ka atbilstoši radara Stalker Dual SRD instrukcijai radaram ir jāņem vērā paša patruļas

transportlīdzekļa ātrums, kas attiecīgi ietekmē rezultātu, ja notiek ātruma būtiska izmaiņa. Sūdzības iesniedzējs uzsver, ka protokolā norādīts, ka pārkāpums izdarīts plkst. 14.39, savukārt video redzams, ka šajā laikā tiek fiksēti vairāku tuvojošos transportlīdzekļu ātrumi, tai skaitā tādi, kuri pārsniedz atļauto.

Tiesai nav pamata apšaubīt mērierīces radara Stalker Dual DSR, Nr. DE007072 rādījumu, ko apliecina tās verificēšanas sertifikāts Nr. E0112V19 (radara derīguma termiņš 27.01.2020.), ko izsniegusi SIA "Latvijas nacionālais metroloģijas centrs", kurā norādīts, ka mērierīce atbilst Ministru kabineta 2006. gada 5. decembra noteikumu Nr. 981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6. punktā minētajām prasībām.

Sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka protokolā norādītajā laikā plkst. 14.39 videoierakstā fiksēti vairāki tuvojošies transportlīdzekļi, daži no kuriem pārkāpj atļauto braukšanas ātrumu, neatbilst videoierakstā fiksētajam. Videoieraksta sākums plkst. 14.39.00. Policijas automašīnai pa pretējo kustības joslu garām pabrauca trīs automašīnas, trešā – plkst. 14.39.35 un pēc tam uz ceļa nav redzams neviens cits kustībā esošs transportlīdzeklis. Ierakstā plkst. 14.39.40 redzams, ka policijas automašīnai tuvojas transportlīdzeklis, par ko liecina lukturu gaismas. Ierakstā plkst. 14.39.51 policijas automašīnai tuvojošajam transportlīdzeklim ir fiksēts braukšanas ātrumus 115 km/h, un tas ir vienīgais, tobrīd uz ceļa policijas automašīnai pretim braucošais transportlīdzeklis. Nākošais policijas automašīnai tuvojošais transportlīdzeklis fiksēts tikai plkst. 14.40.47, kad automašīna /TL marka/un policijas automašīna ir apstājušās.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka transportlīdzekļa /TL marka/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, īpašnieks ir SIA "/nosaukums/". Ielūkojoties CSDD datu bāzē secināms, ka transportlīdzekļa /TL marka/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, īpašnieks ir SIA "/nosaukums/". Videoierakstā nepārprotami ir fiksēts, ka automašīna, kurai fiksēts braukšanas ātrums 115 km/h, ir automašīna /TL marka/ un tās valsts numura reģistrācijas zīmē ir burti /burti/ un divi pirmie cipari/cipari/". Līdz ar to tiesai nerodas šaubas, ka policijas darbinieki pareizi fiksējuši transportlīdzekli, kura vadītājs pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu.

[14.5] Tiesa par nepamatotu atzīst sūdzības iesniedzēja norādi, ka attiecībā uz sūdzību lietām nav piemērojama likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 5. panta otrā daļa. Izskatot minēto lietu rakstveida procesā, tiesas ieskatā, nav pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz paskaidrojumu sniegšanu, aizstāvību.

[14.6] Tiesa atzīst, ka iestāde, izskatot /pers. A/ sūdzību, nav pārkāpusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta prasības, ir pārbaudījusi pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību. Tas, ka iestādes viedoklis par pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību nesaskan ar sūdzības iesniedzēja viedokli, nenozīmē, ka iestāde nebūtu vērtējusi tā likumību un pamatotību.

[14.7] Attiecībā par sūdzības iesniedzēja pausto, ka sūdzību augstākā iestādē izskatījusi nevis tā amatpersona, kurai ir tiesības to darīt, bet gan amatpersona ir pilnvarojusi citu amatpersonu, amatpersonas kompetenci nevar deleģēt, jo tā tiek piešķirta konkrētai amatpersonai, tiesa norāda, ka minētais arguments nav pamatots.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279. pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietā institūcijas (amatpersonas) pieņemto lēmumu var pārsūdzēt augstākā iestādē [..]. Šī kodeksa 238.[1] panta ceturtā daļa noteic, ka augstāka iestāde šī kodeksa izpratnē ir tās iestādes augstāka amatpersona, kuras kompetencē ir administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana.

No Valsts pārvaldes iekārtas likuma tiesiskā regulējuma izriet, ka Valsts policija ir tiešās pārvaldes iestāde. Šī likuma 16. pants nosaka, ka tiešās pārvaldes iestādes darbību reglamentē Ministru kabineta apstiprināts nolikums, kurā norāda iestādes funkcijas, uzdevumus un kompetenci, iestādes darbības tiesiskuma nodrošināšanas mehānismu, iestādes vai pārvaldes amatpersonu, kurai privātpersona var apstrīdēt administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību un citus jautājumus, kurus MK uzskata ar svarīgiem.

MK 2005. gada 18. janvāra noteikumu Nr. 46 „Valsts policijas nolikums" 5.punkts noteic, ka Valsts policijas struktūru un darba organizāciju nosaka Valsts policijas reglamentā.

Valsts policijas 2010. gada 8. janvāra reglamentā Nr. 2 „Valsts policijas reglaments" noteikta Valsts policijas struktūra, to institucionālā un funkcionālā pakļautība. Saskaņā ar šī reglamenta 10. punktu teritoriālo pārvalžu priekšnieki vada savas struktūrvienības darbu un dod rīkojumus tās amatpersonām un darbiniekiem.

Savukārt Valsts pārvaldes iekārtas likuma 7. pantā noteikts, kā tiek realizēta institucionālā un funkcionālā padotība. Padotība tiek īstenota pakļautības vai pārraudzības formā. No minētā likuma 32. panta pirmās un trešās daļas izriet, ka valsts pārvaldē amatpersonas iekļautas vienotā hierarhiskā sistēmā, kur viena amatpersona ir padota citai amatpersonai. Amatpersona darbojas savas kompetences ietvaros (..). Tiešās pārvaldes amatpersona ir augstāka pārvaldes amatpersona attiecībā uz visu tai padoto hierarhiski zemāku līmeņu tiešās pārvaldes amatpersonām.

No minētā tiesiskā regulējuma izriet, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var sākotnēji apstrīdēt augstākai attiecīgās valsts pārvaldes iestādes amatpersonai. No Valsts policijas institucionālās struktūras, konkrēti, Valsts Zemgales reģiona pārvaldē tas būtu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks, kura lēmumu var pārsūdzēt tiesā. Tādējādi tikai pilnvarota iestāde var rīkoties attiecībā uz konkrētu tās kompetencē ietilpstošu tiesisko attiecību un tikai attiecīgi reglamentēta un tiesiski apstiprināta prombūtne vai pilnvarojums var būt par iemeslu tam, lai Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietā lēmumu pieņemtu cita amatpersona.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ apstrīdot Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākā inspektora R. Zūdiņa 2019 .gada 30. decembra lēmumu, ir ievērojis administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzības kārtību, iesniegumu adresējot valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšniekam.

No lietas materiāliem pievienotās 2020. gada 20. janvāra pilnvaras Nr. 20/16-34206 *(lietas 6. lapa)* zināms, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieks A.Zellis ir pilnvarojis Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieku Janeku Bahu izskatīt /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektors R. Zūdiņa 2019. gada 30. decembrī pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PG585740 un pieņemt lēmumu.

Lai gan Valsts pārvaldes iekārtas likums nosaka, ka katra amatpersona darbojas savas kompetences ietvaros un patstāvīgi pilda savus pienākumus un īsteno tiesības, taču tā nav tiesīga bez attiecīga pilnvarojuma uzņemties augstākas amatpersonas pienākumu pildīšanu, tiesa vienlaikus atzīst, ka konkrētajā administratīvajā lietā ir atrodams Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka pilnvarojums viņa tiešajā pakļautībā esošajam Tukuma iecirkņa priekšniekam izskatīt konkrēto iesniegumu un pieņemt lēmumu, kas nav pretrunā arī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2009. gada 30. oktobra reglamenta „Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes reglaments" 32. punktam, kurā noteikts, ka pārvaldes lēmuma iepriekšējo tiesiskuma pārbaudi pārvaldē veic pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieks konkrētajā gadījumā bija tiesīgs izskatīt /pers. A/ iesniegumu un pieņemt lēmumu, tādējādi /pers. A/ argumentus šajā daļā tiesa noraida kā nepamatotus.

[15] Tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka /pers. A/ ir pārkāpis CSN 101.1. punkta prasības - 2019. gada 30. decembrī plkst. 14.39, Tukuma novadā, uz ceļa Jelgava-Tukums 36.km, Tukuma virzienā vadīja automašīnu /TL marka/ ar reģistrācijas numuru/reģistrācijas numurs/, ar ātrumu 115 km/h, pie atļautā 90 km/h. Ātrums pārsniegts par 21 km/h, kļūda ? 3 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru Stalker Dual DSR, Nr.DE007072. Atbildības

par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta septītajā daļā.

[16] Tiesa secina, ka sods pārkāpējam piemērots Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta septītajā daļā noteiktajā sankcijā - 40 EUR.

Tiesa uzskata, ka atļautā braukšanas ātruma pārkāpšana ir viens no būtiskākajiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas rada ievērojamus draudus ceļu satiksmes drošībai.

[17] Izvērtējot lēmumu kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka lēmums, par kuru iesniegta sūdzība, atzīstams par tiesisku un pamatotu un atstājams negrozīts, bet par to iesniegtā sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6], 289.[12], 289. [13], 289.[17] un 289.[18] pantu tiesa

nosprieda

atstāt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2020. gada 13. februāra lēmumu Nr.16/20 negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā 2020. gada 5. jūnija var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese S. Daukšte